

CHRISTIAN HILL

FİKİRLER
DÜNYAYI
DEĞİŞTİREN
İCATLAR

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
bir Sağlık ve Eğitim Vakfı kuruluşudur.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3, 34664
Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul • Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 45278

Fikirler

Metin © 2016 Christian Hill, Edizioni EL S.r.l., Trieste, İtalya
Resimler © 2016 Giuseppe Ferrario, Edizioni EL S.r.l., Trieste, İtalya
Türkçe Çeviri: © 2017 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Türkçe yayın hakları Edizioni EL'den alınmıştır.

Yazan: Christian Hill
Resimleyen: Giuseppe Ferrario
Özgün Adı: Che IDEA!
Çeviren: Ceylan Aran
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Tülin Sadıkoğlu
Son Okuma: Gökçe Ateş Aytuğ
Baskıya Hazırlayan: Hüseyin Vatan

Birinci Baskı: Mart 2020
ISBN: 978-605-2079-86-7
Tüm hakları saklıdır.

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Hill, Christian

Fikirler

1. Tarih 2. İcatlar

İstanbul, SEV Yayıncılık, 2020, 136 sayfa

ISBN: 978-605-2079-86-7

Baskı: İmak Ofset

Merkez Mah., Atatürk Cad., Göl Sok., No:1, 34192 Yenibosna,
Bahçelievler, İstanbul • Tel.: (0212) 444 62 18 • Sertifika No. 45523

Resimleyen:
GIUSEPPE FERRARIO

Çeviren:
CEYLAN ARAN

7

15

22

29

37

44

51

58

66

73

80

87

94

101

108

115

122

129

MÖ 80, Napoli Körfezi

Yağmurlu bir sonbahar günüydü. Gri deniz, şiddetli yağmur altında delik deşik olmuş gibi görünüyordu.

Caio Sergio demir hançerini kullanarak bir ıstiridye açtı. Gözlerini kapattı, derin bir nefes alıp gülümsedi. İstiridye kabuğunu dikkatlice eğerek, içindeki yumuşakçayı ağızına doğru kaydırды. İstiridyeleri çok severdi.

Bunları, denizin yakınındaki Lucrino Gölü'nde yetiştiriyor, yük arabaları üzerine monte edilmiş su tanklarıyla Roma'nın zengin ailelerine gönderiyordu. İstiridyeler, nüfuzlu Romalılar arasında çok popüler olmuştu ve Caio Sergio artık Campania bölgesinin en zengin adamıydı.

Perdeyi aralayarak odaya giren bir köle, konuşmak için sahibinin iznini beklemeye başladı. Caio, adamı fark etmesine rağmen, ıstiridyeyi yutmadan önce

birkaç saniye daha diliyle damağına doğru ittirmenin keyfini çıkardı. Derin derin iç çekip gözlerini açtı.

“Söyle.”

“Yapı ustası geldi.”

“İçeri gönder.”

Caio Sergio ayağa kalktı, üzerindeki dökümlü toğanın kıvrımlarını düzeltti. Şişmanlıyordu. Ellerini göbeğinin üzerine koyarak güldü. “Sağlığın kanıtı,” dedi kendi kendine.

Çevrede yapı ustası olarak nam salmış adam odaya girdi. Kır saçları ve gün boyu kireçle çalışan herkesinki gibi solgun, büyük ve nasırlı elleri vardı.

“Buyur, bir ıstiridye al,” dedi gülümseyerek Caio Sergio. Usta, ıstiridyenin methini duymuş ama çok pahalı olduğu için hiç denememişti.

Caio’ya bakmadan başını sallayıp bir tane aldı. Islak bir taş benzeyen bu kabuğun nasıl yendiğini sorarcasına ellerinde gezdirdi.

“Ver bana,” dedi Caio Sergio, elini uzatarak. “Senin için açayım. Çiğnememeni tavsiye ederim. Bırak ağzında dağılsın.”

Yapı ustası söyleneni yaptı... ama tükürmemek için kendini zor tuttu. İçinden, “Ne iğrenç!” diye geçirse de tek kelime etmeden yutuvermişti ıstiridyeyi.

“Lezzetli, değil mi?” diye sordu Caio Sergio. Sonra da

yapı ustasının nazik bir cevap bulmasına fırsat vermeden, kolunu omzuna atıp onu dışarı çıkardı. “Yağmurda ıslanalım biraz,” dedi omuzlarını esneterek. “Sana bir şey göstermem gerek.”

